

ΒΟΥΛΗ

ΑΙΘΟΥΣΑ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

Τὸ δελτίον τῆς θνησιμότητος θὰ περιλάβῃ καὶ μίαν ἐπίσημον νεκρὰν. Ὡς ἐὰν κατάγεται ἐξ Ἰσπανίας φέροι ὄνομα, τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ φθονήσῃ καὶ ὁ Λογιώτατος τῆς «Βαβυλωνίας»: Βουλῆ, τετάρτη Σύνοδος τῆς ἐνδεκάτης Περιόδου. Δὲν ἀπέθαναν ἐξ ἰφλουέντζας, οὔτε ἐξ ἰλαρῆς, καίτοι οὐχὶ σπανίως διέγμυε τὴν ἰλαρότητα· κατὰ τὰς ἀκριβεστέραις ἰατρικαῖς παρατηρήσεις ἀπέθαναν ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς τῆς λίμης.

Ὡς πάντα τὰ πλάσματα, ἅτινα εἶνε γένους θηλυκοῦ, καὶ ἡ ἀείμνηστος εἶχεν ἀνεπτυγμένην εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον τὴν πολυλογίαν· ἐσχάτως παρατηρήθησαν καὶ συμπτώματα πνευματικῆς διαταραξέως, διότι κατὰ πάσαν στιγμὴν προέτεινε εἰς ἐκυτὴν ἐρωτήσεις, δηλαδὴ ἔπαθεν ἐξ ἐρωτησεομανίας. Ἐὰν δὲν ἀπέθνησκεν, οἱ ἰατροὶ εἶχον ἀποφανθῆ, ὅτι θὰ κατέληγεν εἰς μανίαν.

Μία ἐκ τῶν 150 κεφαλῶν τῆς—διότι ἡ μακαρίτις εἶχε πολλὰς κεφαλὰς, ἀνευ ἐγκεφάλου ὅμως—ὠνομάζετο Μίλησις.

Οὗτος παρεπονείτο διαρκῶς καὶ μάλιστα εἰς τὸ περὶ στρατοῦ ζήτημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει τὴν Βουλὴν εἰς τὸ σκότος καὶ ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν.

Μία ἄλλη κεφαλὴ μὲ ἐγκέφαλον:

— Πῶς διάβολο νὰ τὴν φωτίσῃ καλλίτερα, ἀφοῦ ἔχει τέσσαρας ἠλεκτρικοὺς λαμπτήρας.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρουν οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἔφερεν εἰς τὸ μέσον καὶ τὰ κηρία... τοῦ ἐν Κερκύρᾳ καταστήματος. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ κηρία ὅμως ἐφωτίσθησαν ὅλοι περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἤξεύρει τί λέγει.

Καὶ διὰ νὰ μὴ σὰς φανῶ ὑπερβολικὸς παραθέτω τὴν ἐπομένην ἐπερώτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἣν ἐδημοσίευσε καὶ εἰς τὴν «Πρωίαν»:

«Τὰς οἰκοδομὰς ὅμως δὲν ἐξετέλεσε τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείον τὸ ὅποιον κατόπιν διὰ νομοσχεδίου ἐπιψηφισθέντος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἐκυρώθη δὲ κατὰ τὴν 29, Δεκεμβρίου 1089, καὶ ἐξεδόθη ὡς νόμος τοῦ κράτους, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1887 δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν μετέβαλε, καταβαλὼν τὰ ἐξοδα τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐκ τοῦ δανείου τῶν 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τοῦ συνομολογηθέντος ἀποκλειστικῶς πρὸς μετατροπὴν χρεωλυτικῶν δανείων εἰς πάγια».

Ὁ λύτης τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος λαμβάνει ἐκ μέρους τοῦ «Ἄστεος» τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Χαριτζῆ, ἀρχισυντά-

κτου τοῦ «Φανοῦ» ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀρχισυντάκτου τῆς «Πρωίας».

Ἠκούσθη εἰς τὸν διάδρομον μεταξύ δύο Βουλευτῶν:

— Καὶ πόσο θὰ μιλῆσῃ;

— Δύο ὥραις τὸ ὀλιγώτερον.

— Τότε ἄς πάω νὰ τελειώσω κάμποσαις δουλειαῖς ποῦ ἔχω καὶ ἐπιστρέφω.

Ἀξενόμα

;; - !!

Ἐβαδίζανε κι' ἐβάδιζαν μαζί τους μύρια κάλλη:

«Σὺ, ἔξερω, τὸν περιγελάς», ἔλεγε ἡ μιὰ ἔς τὴν ἄλλη.

«Ἐγώ; καθόλου!» ἀπαντᾷ· καὶ τὰ φτωχὰ μου στήθια ἦς δεύτερης πιστέψανε. Μὴν εἶπε ἡ πρώτη ἀλήθεια;

Κωστής

ΡΟΤ—ΡΟΟΡΙ

Ἐκ λευκώματος

«Ἄφοῦ πλέον παρὸν δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ παρελθὸν τὰ πάντα συνδέει, ὡς ψεύτικον ρόδον, τὸ μέλλον μὰς μένει, τέλος ἡ ἐνθύμησις μόνον μὰς ἀρχει.»

B. Γ. Κ.

Εἰς τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ κ. Πύργου.

«Τὸν φίλον τοῦ φίλου Σου καὶ Σὺ ἔχε τον Φίλον
Τὸν δὲ ἐχθρὸν τοῦ φίλου Σου νὰ μὴ τὸν ἔχῃς φίλον.»

Ἐπιγραφή ἐντὸς ζυθοπωλείου

«Τὰ καλλίτερα ἰαματικὰ ποτὰ εἶνε μύρα καὶ κρασί.
Τὰ νοστιμότερα ἰατρικὰ εἶνε χηρομέρι τυρὶ καὶ αὐγά.»

Πρόλογος ἀναφορᾶς

Ἀξιότιμε Κύριε,

«Ὁ πρὸ τριῶν ἐτῶν διαμένων ἐνταῦθα φύλαξ τῆς περι-